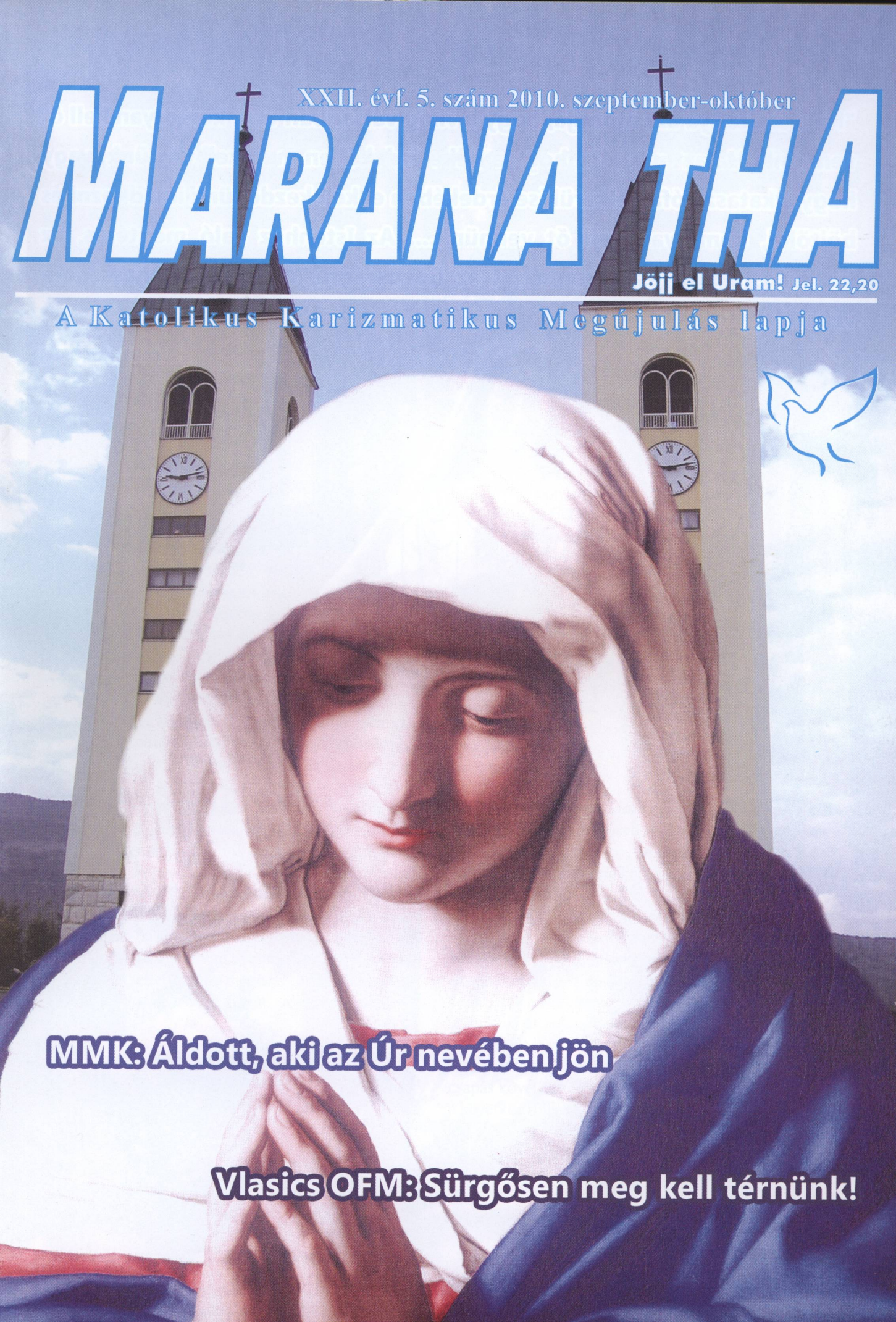
XXII. évf. 5. szám 2010. szeptember-október

MARANA THA

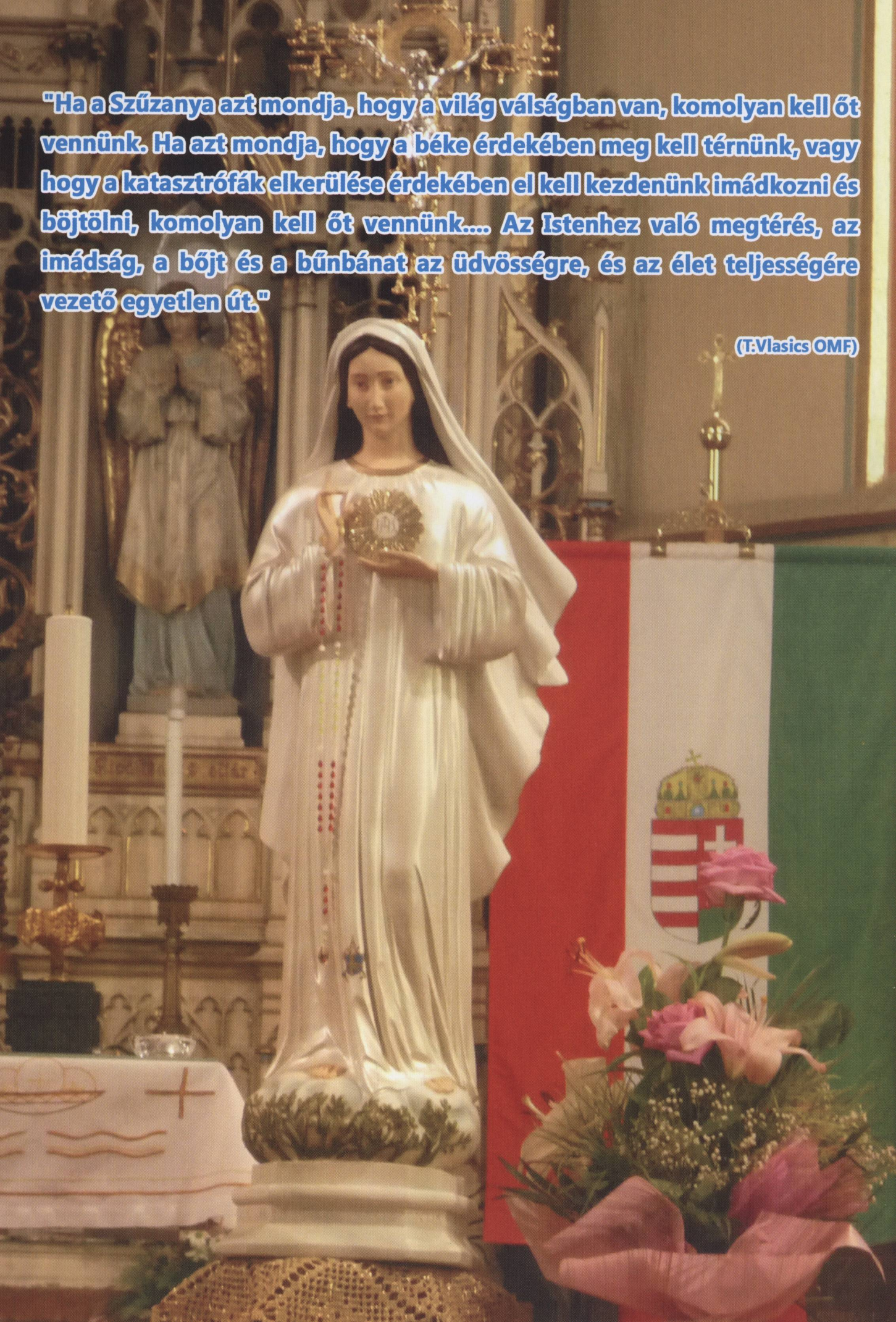
Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

MMK: Áldott, aki az Úr nevében jön

Vlasics OFM: Sürgősen meg kell térnünk!

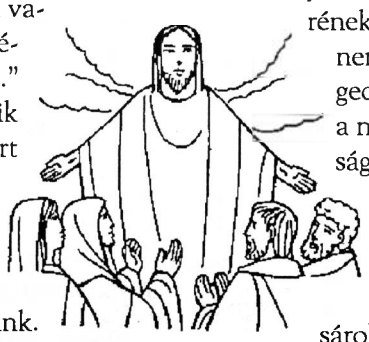

"Ha a Szűzanya azt mondja, hogy a világ válságban van, komolyan kell őt vennünk. Ha azt mondja, hogy a béke érdekében meg kell térnünk, vagy hogy a katasztrófák elkerülése érdekében el kell kezdenünk imádkozni és böjtölni, komolyan kell őt vennünk.... Az Istenhez való megtérés, az imádság, a bőjt és a bűnbánat az üdvösségre, és az élet teljességére vezető egyetlen út."

(T:Vlasics OMF)

"Az Úr az én menedékem"

Thomas Merton azt a kérdést boncolgatja egyik könyvében, hogy miért nem találkozunk gyakrabban Istennel. Minden vasárnap elmegyünk a szentmisére, a szentáldozásban magunkhoz vesszük az Urat – az örök szeretet királyát – és mégis olyan ritka, hogy élményszerűen megtapasztaljuk Őt! Mi lehet ennek az oka? Merton azt a választ adja, a baj gyökere: hogy „magunkat keressük inkább, mint Istent." Magunknak élünk elsősorban, és nem Neki." Ennek egyik megnyilvánulása az, amit a napokban hallottam egy fiatal asszonytól: „én főleg a prédikáció miatt megyek vasárnap templomba. Ha nem tetszik a prédikáció, elmegyek egy másik templomba." – Ha magunkat keressük, Isten elrejtőzik előlünk. Azért nem szomjazzuk Őt, mert nem tudatosodott bennünk eléggé, hogy Ő a mi egyetlen megváltónk! Az élet, amit élünk, az egyetlen élet! Ha ezt elrontjuk, örökre elrontottuk életünket. Isten nélkül tehetetlenek vagyunk. Ameddig ezt nem ismerjük fel, addig úgy megyünk Hozzá, mintha Neki lenne szüksége ránk, és nem fordítva. Csak úgy találhatjuk meg Őt, ha tudatában vagyunk rászorultságunknak. Minden önelégültség akadálya az Ő kegyelmi segítségének. Ezért mondta Jézus (Mt 19,24): *„A gazdag nehezen jut be a mennyek országába."* Itt nem a gazdagság önmagában a probléma, hanem az a lelkület, ami annak nyomán kialakul sok emberben. Gyakran találkozunk ezzel a gondolattal a zsoltárokban is, hogy a gazdagok dicsekszenek, büszkélkednek, elutasítják Isten hívását, míg a szegények így imádkoznak: „az Úr az én erősségem... Nála találom menedékem." Az összeomlás előtt álló mai világban különösen nagy szüksége van az embernek egy biztos menedékre. Mi lehetne jobb menedék, mint az egyetlen, ami örökké megőrzi szilárdságát: az élő Isten, és az Ő Igéje?

1. Felismerni Isten nagyságát! Mikor Mózes a pusztában találkozott az élő Istennel (Kiv 3,5), ezt mondta neki az Úr: *„vesd le saruidat, mert ez a hely szent."* Ez a mondat nemcsak a tiszteletre vonatkozott, hanem az odaadásra is. Vesd le mindazt, ami önelégültté tehet, vesd el magadtól mindazt, ami elválaszt tőlem, mindazt, ami szembeállít velem. Ha ezt nem akarod megtenni, akkor nem tudsz találkozni velem. Nem tudod átadni magadat nekem. – Hogyan tudná az ember igazán imádni Istent, amikor a dolgokat isteníti? Hogyan tudna Neki engedelmeskedni, ha meg van kötözve vágyaival, és önző akaratával? Ha valaki leveti hiúságát, önelégültségét, akkor minden szentmise lehetőséget ad az Úrral való bensőséges találkozásra.

2. Hálát adunk az Eukarisztiában. Nem véletlen, hogy hálaadásnak nevezte az ősegyház a szentmisét. Istennel való kapcsolatunkban annyira fontos a hálaadás, hogy nélküle nem tudunk növekedni és hitben járni. Örök figyelmeztetés minden kor emberének, hogy a választott nép először azért nem jutott be az Ígéret Földjére, mert elégedetlen volt. Csak amikor már kihalt az a nemzedék, amelyet vonzott a rabszolgaság húsos fazeka, akkor jutott be az Ígéret Földjére. A mai fogyasztói társadalom reklámhadjárata állandóan táplálja bennünk az elégedetlenséget. Sarkallja az embert, hogy mindig vásároljon valami újat, valami gyorsabbat, érdekesebbet – bármi áron. Ez az ember veszte! Mert elveszíti érzékét a lelki értékek iránt és hálátlanságával békétlenné válik. – Ha ettől meg akarunk menekülni, akkor meg kell tanulnunk mindennap mindenért hálát adni.

3. Gyümölcsöt hozni Isten Országáért. Egy alkalommal Jézus különös dolgot említ a megtéréssel kapcsolatban. *„Azt gondoljátok, hogy akikre Siloéban rádőlt a torony és megölte őket, bűnösebbek voltak, mint a többiek, akik Jeruzsálemben éltek?"* (Lk 13,4) Miért mondta ezt Jézus? Mert rá akar ébreszteni felelősségünkre. Az élet mindennap veszélyeknek van kitéve. Nem tudjuk, mikor kell itt hagyni mindent és megjelenni Isten előtt. Ha életünknek nincs maradandó gyümölcse (Mt 7,22; 21,43), félelmetes lesz a számadás és az utána következő ítélet. Gloria Poló „Akit villámcsapás ért" című könyvében pont erről van szó. Az utcán sétálva egyáltalán nem gondolta, hogy hirtelen egy vihar tör ki, és villámcsapás következtében élet és halál között fog vergődni a következő pillanatban. – Jézus állandóan hív bennünket az Egyház által, hogy amíg van időnk – ki tudja mennyi – adjuk Neki a szívünket! Életünket használjuk fel jóra, szeretetre, imára és igaz cselekedetekre!

Katona István
főszerkesztő

Sürgősen meg kell térnünk!

Mindenekelőtt ezt szeretném hangsúlyozni: eljöttetek Medjugorjéba és úgy gondolom, mindnyájan hisztek a jelenésekben.

Ki kell azonban fejeznem fájdalmamat: amikor alkalmam volt az emberekkel – különösen egyénileg – kapcsolatba kerülni, szomorú maradtam. Az emberek azt mondják: „Igen, hiszünk a jelenésekben", de láttam, hogy nem fogadják el azokat, nem fogadják el az üzeneteket. Éreztem, hogy belülről a lelkük nagyon, nagyon kemény. Ezzel csak azokat a nehézségeket fejezem ki, amelyekben a mai világ van.

Még ha az egyház tagjai vagyunk is, mindnyájunkat kissé elragadott az ateizmus, szívünk kemény maradt és nem bírja befogadni azt, amit Isten az egyházon keresztül mond nekünk, a papokon, a Szűzanyán keresztül. Amikor Izrael az ígéret földje felé vándorolt, számos jelet látott az égen, a hegyen, mégis sokan vissza akartak térni Egyiptomba...

Végül is maradtak és mindnyájan negyven éven át bolyongtak, késve érkezve az ígéret földjére.

Részemről azt kívánom, hogy most mindnyájan Isten akarata szerint vándoroljunk.

A mai evangélium és a Jónásról szóló első olvasmány mindent megmagyaráz nekünk: ha próféciát kapunk, nem szabad Ninive pusztulását megvárnunk, hanem azonnal meg kell térnünk.

Az emberek megtérésétől függ, hogy Ninive elpusztul-e vagy sem! A világ jövőjének alakulása a világ megtérésétől függ, ezért a bibliai jövendölések mindig feltételekhez kötöttek: ha Ninive megtér, nem pusztul el.

Ezért ne mondjuk: „Hiszek a jelenésekben." Jobb, ha azt mondom: „Azt teszem, amit a Szűzanya mond." Ha azt teszem, amit a Szűzanya mond, akkor hiszek a jelenésekben. Ha csak beszélek a jelenésekről és mondom, hogy hiszek a jelenésekben, de közben nem változom meg, akkor hamisan szólok – nem segítek másokon, mert nincsen bennem igazság.

Ezzel kapcsolatban azt akarom nektek mondani: próbáljátok meg a jelenéseket és az üzeneteket komolyan venni. Két dolgot szeretnék hangsúlyozni.

Az egyik: ha az itteni eseményeket tekintitek és legalább tíz százalékban hisztek a jelenésekben, és a Szűzanya a látnokokon keresztül azt mondja, hogy **a világ válságban van**, komolyan kell őt vennünk. Ha azt mondja, hogy a világ békéje van válságban, hogy a béke érdekében meg kell térnünk, hogy a katasztrófák elkerülése érdekében el kell kezdenünk imádkozni, böjtölni, komolyan kell őt vennünk. De komolyan kell őt vennünk életutunk tekintetében is, mivel az Istenhez való megtérés, az imádság, a böjt és a bűnbánat az üdvösségre, az élet teljességére vezető egyetlen út.

Komolyan kell vennünk azért is, mert a látnokok elmondásaiból megsejthetjük a közeledő nagy eseményeket. Ez különösen Mirjana magatartásából látható: gyakrabban találkozik a Szűzanyával, ami szerinte azzal magyarázható, hogy „közelednek az előttünk álló nagy események."

Komolyan kell vennünk ezeket az eseményeket, mivel **el kell gondolkoznunk azon, ami a világban történik** és azon, amit a világon más próféták mondanak.

Ha mindezeket figyelembe vesszük és mozaikként összerakjuk, akkor a jövő realitása bontakozik ki előttünk: **komolyan kell vennünk a Szűzanya jelenéseit.**

Szerintem még azért is komolyan kell vennünk azokat, mivel a mérték, amelyben Istenhez közeledünk, életünk mértéke is.

Ez alapvető fontosságú. Életemnek ez a pillanata számomra utoljára van meg, elmúlik és soha vissza nem tér, és ha nem élem meg mélységesen Istennel, életemnek egy pillanata elveszett. Kár elveszítenünk életünket! Jól emlékeztek még arra, hogy egy héttel ezelőtt Jézus az evangéliumban azt mondta: le kell vágnunk karunkat, lábunkat, ki kell vájnunk szemünket, hogy életünket megmentsük. Ezzel nem az életünket akarjuk elpusztítani, hanem azt akarjuk, hogy bőségesebb életünk legyen.

Azok tekintetében, akik a jelenéseket komolyan elfogadták, Medjugorjéra ebben az időszakban ez jellemző: fiúk, lányok, családok fájlalják, hogy keveset imádkoznak, még ha naponta három-négy órát imádkoznak is. Azt mondják: „Túl keveset imádkozunk. Az idő elszáll!" – mivel szívükön belül érzik az életet, és mivel közelebb vannak Istenhez, úgy érzik, Isten és az élet jobban kitölti őket.

Amikor azt tapasztaljuk, hogy Isten közelségében lenni az élet bőségét jelenti, akkor futólépésben követhetjük Istent és nem lesz nehéz szemünket kivájnunk, lábunkat levágnunk, mert ha Istennel vagyunk, többet kapunk, teljesebb életet élünk.

Sajnos mai gondolkodásmódunkkal feszültségben élünk Istennel. Hiszen minden reményünket az anyagiakba, a pénzbe helyeztük és ezért állandó hajszában vagyunk. Ha öt vagy tíz percig imádkoznunk kell, már azt mondjuk: „nem érünk rá", mivel reménységünket az anyagi dolgokba helyeztük. Ebből erednek a feszültségek. Ha rájövünk arra, hogy az imádság, a megtérés által több, gazdagabb életünk lesz Istenben, akkor örvendezve haladhatunk előre.

Úgy gondolom,hogy nem találhatunk jobb példát annál, mint amit Szent Ferenc ünnepén láthattunk és végiggondolhattunk. Ő mindent felajánlott és mindent megkapott: harmónia alakult ki Ferenc és a teremtmények között, sok szenvedéssel, de bőséges örömmel. Még a halált sem találta borzalmasnak: Szent Ferenc halál „húgunkat" átölelte.

Szent Ferenc teljesen Istennek ajánlotta fel magát és cserébe mindent megkapott Istentől.

Látjátok, ha komolyan vesszük kereszténységünket, ha komolyan vesszük a Szűzanyát, aki meghív, ösztökél, megró, szólít bennünket, hogy az evangéliumhoz, Jézus Krisztushoz eljussunk, meg fogjuk találni az életet itt a földön.

A zarándokok rendszerint kérdéseket tesznek fel a jövőre vonatkozóan: hogyan alakul a jövő, lesznek-e háborúk, lesznek-e nehézségek?

Azt szeretném nektek mondani: ne gondoljatok a jövőre rossz értelemben!

Egyik üzenetében a Szűzanya ezt mondta: **„A keresztény ember a jövőben az üdvösség reményét látja."**

Már pedig, ha reményeteket ti is a jövőbe akarjátok vetni, már ma élnetek kell ezt a reményt, teljesen Istenre hagyatkozva.

Nem könnyű dolog, de ugyanakkor mégis könnyű.

Nem könnyű, mert Istent és az evangéliumot mi sohasem vettük komolyan. Nem vettük komolyan a böjtöt, az imádságot, hogy ezek által közel kerüljünk Istenhez.

Nagyon könnyű, ha időt szentelünk Istennek, ha elmerülünk Isten szavában, Isten kegyelmében.

Akkor minden könnyűvé válik: béke és öröm tölt el bennünket, a reményt pedig úgy kapom meg, mint ennek a magamban ma megélt realitásnak a visszatükröződését, mint a ma megélt üdvösségem gyümölcsét.

Valóban a jelen pillanat fontos ahhoz, hogy éljünk, hogy jövőnk megváltozzék. Ezért mondom: **„Térjetek meg!"**

Ebben a tekintetben hangsúlyoznom kell, hogy ugyanígy mindnyájunknak komolyan kell vennünk a medjugorjei jelenéseket. Azoknak, akik mondják: „Én hiszek a medjugorjei jelenésekben", meg azoknak is, akik azt mondják: „Megvárom, hogy mit mond az egyház." Még a hitetleneknek is komolyan kell venniük. Hogy miért? Mindazoknak, akik azt mondják: „Én hívő vagyok", akár hisznek a jelenésekben, akár nem, meg kell térniük, imádkozniuk kell, szentségi életet kell élniük. Ha nem éljük ezt a realitást, becsapjuk önmagunkat. A Szűzanya csak azért jött, hogy felébresszen bennünket. Azokról, akik azt mondják: „Nem hiszek Istenben", a Szűzanya szomorúan mondja: *„Milyen nehéz lesz ezeknek, amikor majd Isten trónjához közelednek és ezt hallják: menjetek a kárhozatba!"*

Tehát mindannyian meghívást kaptunk arra, hogy komolyan vegyük a jelenéseket, hogy ezek mindannyiunk számára legalább kiinduló pontot jelentsenek Isten keresésére, annak meglátására, hogy a Szűzanya valóban megjelenik, hogy Isten valóban létezik. Ha mi elindulunk megkeresni Őt, akkor bizonyára meg is találjuk, mert tudjuk, hogy Isten keres bennünket, keresi gyermekeit, és jól tudjuk, hogy Isten keresésének útja a böjt, a napi imádság, a közös imádság gyakorlásának útja.

Ezen az úton haladhatunk előre.

Ha nem gyakoroljuk hitünket, felesleges a kereszténységet értelmi síkon tanulmányozni. Csak belső megnyílással érhetjük el a **belső világosságot**.

Jól tudjátok, hogy Jézus csodáit sokan látták, de nem mindegyiküknek volt meg az a belső világossága, amellyel Jézus Krisztus cselekedeteiből felismerhette volna Isten jelenlétét. És ez a belső világosság hiányzik mindegyikünkből.

A belső világossághoz az imádságon, a mély megtérésen át érkezünk el. Egy folyamatos vándorúton, amelyen egyre mélyítjük Istenhez fűződő kapcsolatainkat. Ekkor Isten a Szentlelket küldi el nekünk, hogy megvilágosítson, hogy felismerjük Isten jelenlétét.

E belső vándorút nélkül nem érkezhetünk el a Szűzanya megismeréséhez.

Még soha a történelem folyamán a tudósok nem vizsgálták és tanulmányozták a különféle jelenéseket és extázisokat annyira, mint most Medjugorjében és még soha nem találták meg a természetfölötti tény bizonyosságát úgy, mint most.

Látjátok, ha azt vizsgáljuk, hogy a szakemberek hogyan foglalkoztak a medjugorjei extázisokkal és jelené-

sekkel, szerintem ez mindaddig nem jár haszonnal, míg a szívek meg nem mozdulnak, míg a szívek meg nem nyílnak.

Nekünk meg kell nyílnunk és túl kell haladnunk a tudományos vizsgálatokon, de még a Szűzanya szavain is, mivel a Szűzanya minden üzenete csak az utat jelzi nekünk: menjetek, imádkozzatok, olvassátok az evangéliumot, térjetek meg, igyekezzetek!

A Szűzanya olyan, mint az útjelző: ébredjünk fel, menjünk, haladjunk, fedezzük fel a Szentlélek világosságát. Megtért szívünk ezt valóban meg is kapja.

Vicka, aki a világ jövőjének történetét hallgatja, legutóbb azt mondta nekem: „Csúnya, nyomasztó dolgok vannak. Csak ezt mondhatom: a világnak komolyan kell vennie a Szűzanyát, meg kell térnie, imádkoznia, böjtölnie kell!"

Nektek most ezt szeretném mondani: folytassátok zarándoklatotokat, hazátokba visszatérve folytassátok. Sajnos sok zarándok hazatérése után hamarosan kiürül, ami azt mutatja, hogy nem fogták fel igazán a lényeget. Ezért hazátokba visszatérve folytassátok az Isten és a Szűzanya felé irányuló zarándoklat elmélyítését, így zarándoklatotok hasznos lesz.

Egyházközségeitekbe visszatérve gyűljetek össze, imádkozzatok, cseréljétek ki tapasztalataitokat, tegyetek tanúbizonyságot, mégpedig sokkal inkább életetekkel mint szavakkal, magatokban hordva a békét, a reményt, az örömet, a megváltás gyümölcseit!

Mindenekelőtt arra kérlek benneteket, imádkozzatok sokat, mivel **a kapukat az imák nyitják meg**!

Imádkozzatok az egyházfőért, imádkozzatok az egyház minden felelőséért, imádkozzatok az egész világért, hogy a mennyből folyamatosan megkapjátok az áldást, és arra kérlek benneteket, hogy ne aggódjatok holnap, ha megpróbáltatások érnek!

Ha nehézségek vesznek körül benneteket, ha a Sátán megkísért benneteket, emlékezzetek: nem ti vagytok válságban, hanem ő.

Amióta a Szűzanya eljött, a Sátán válságban van, ezért dühödik fel.

Ti csak folytassátok békében, reménységben, belső bizonyosságban.

Imádkozzatok tovább, hogy Isten a megpróbáltatásokon át az egész világgal együtt tisztább világosságba vihessen titeket!

P. Tomislav Vlašics

Nem tudok Medjugorje és Jeruzsálem nélkül élni!

Leonid redemptorista szerzetespap az ukrajnai rendtartományból érkezett a 15. Nemzetközi Papi lelkigyakorlatra Medjugorjéba. Tapasztalatát először a lelkigyakorlat résztvevőivel osztotta meg, majd nem mindennapi tanúságtételét elmondta a medjugorjei Mir Rádió újságíróinak is, melyet az alábbiakban közlünk, úgy ahogyan elhangzott:

„Első medjugorjei zarándoklatom szorosan kapcsolódik kötelességeimhez és foglalkozásomhoz, papi hívatásomhoz. 2005-ben a helyi egyház óriási felelősséget, s ezzel együtt nehéz keresztet bízott rám az ördögűzés szolgálatával. Az első hónapokban és években mélyen megtapasztaltam Isten szeretetét és kegyelmét, de természetesen nagy nehézségekkel is találkoztam. Azonban az igazi nagy szenvedés egy »nagy egzorcizmus« alkalmával történt, amikor egy megszállott felett imádkoztam. Egy félelmetes hang nagyon durván felém fordult és a következőket mondta: »én rettenetes vagyok, erős vagyok és elpusztítalak téged. Tönkreteszem papságodat, szerzetesi hivatásodat és egész életedet.« Bár nagyon szörnyűnek éreztem, mégsem vettem túl komolyan, mert mélyen hiszek Istenben és semmi okom sincs arra, hogy ne higgyek Neki. S tudom, hogy a félelem a sátánnal szemben már veszteséget jelent. Isten azonban megengedte ezt a kísértést, hogy megtapasztalhassam milyen hatalmas és erős az ő Édesanyja és mennyire szent föld Medjugorje.

Minden akkor történt, amikor nagy fájdalmak és kísértések idején imádkozni próbáltam, de nem tudtam. Mindennap elmentem gyónni, de a sátán tovább gyötört. A kísértések olyan erősek voltak, hogy teljesen elveszítettem a lelki békémet. S nem csak azt. A lelkemben úgy éreztem, elveszítettem a szerzetességemet és papságomat is. Teljes elsüllyedést és megsemmisülést éltem meg. Ebben a nehéz valóságban, amíg nem értettem, hogy mi történik velem, valaki felajánlott ne-

kem egy medjugorjei utat. Elmentem a papok egy csoportjával. Ők imádkoztak, én nem tudtam. Egyszerűen nem tudtam imádkozni. Ezen a zarándoklaton találkoztam egy idős pappal, Ambrozia atyával, aki Szlovákiából érkezett. Ő egész életét és hivatását feláldozta ukrajnai szolgálatában. Infarktusból gyógyult fel és cukorbeteg volt. Ő ekkor már ötödik alkalommal jött Medjugorjéba. Lelkesített áldozata és alázatossága. Ő ferences szerzetes, aki a barátommá vált. Segítettem neki, az idős embert kézen fogva vezettem. Úgy tűnt mintha én segítettem volna neki, miközben ő segített nekem.

Együtt mentünk fel a Podbrdora. Azt mondták, hogy az egyik látnoknak jelenése lesz a hegyen. Sok pap volt ott, a világ minden részéről. Ez volt az első meglepetés számomra Medjugorjéban. Ambrozia atya mellett ültem, háttal a jelenés helyének. Úgy éreztem, méltatlan vagyok arra, hogy itt legyek. A rózsafüzér alatt azonban megszületett bennem a vágy, hogy lássam, mi történik ott a jelenések helyén. A belső vágy mellett egy másfajta hangot is hallottam, mely ezt mondta nekem: »Ne nézz oda. Te már elvesztél és a pokolban fogod végezni.« Szörnyű volt. Az első pozitív érzés a jelenés helye felé fordított. Elkezdtem nézelődni és keresgélni. Lehet, hogy fogok látni valamit. Lassan kezdett megszületni bennem a remény, de feltörtek bennem új érvek is, hogy megalázkodásom semmit sem fog megváltoztatni. Azonban ebben a döntő pillanatban hittem. Abban a percben minden kérdésre választ kaptam, átéltem, éreztem, hogyan jön le a Szűzanya az égből. Nagyon erős érzés volt, és egy másik világ illata járt át. Azután, mint megnyugtató gyengédség, könnyedség, és szelíd szellőként érintett meg a Szűzanya jelenléte. Ő közeledett felém. Minél közelebb ért, annál távolabb került tőlem a gonosz. Új kinyilatkoztatást éltem meg a szívemben. Átéltem, hogy milyen erős a Szűzanya és az Ő alázata. Megértettem akkor, hogy nem Ő zavarta el a gonosz lelkeket, hanem ők maguk menekültek el. Elfutnak, mert nem tudják elviselni az Ő tisztaságát és jelenlétének szépségét. Ő nem alázza meg és nem zavarja el őket. Ő egyszerűen csak szeret, de ők ezt nem tudják elviselni. Ekkor változott át bennem a lélek.

A sátán lelke, mely pusztít, eltűnt a depresszióval és minden félelemmel együtt. Teljesen eltűnt és helyét betöltötte a Szűzanya lelke. Hallottam a szívemben a hangot: »Ne félj, én a te Édesanyád vagyok! Én vagyok számodra a biztosíték, hogy nem fogsz elveszni!« Minden megváltozott! A Tisztaságos Szűz Mária jelenlétének átélése vált papi és szerzetesi hivatásommá, csodálatos szeretetszolgálatommá, mely megment engem! Érzem a Szűzanya jelenlétét minden ördögűzés után! Csak egyetlen példa a sok közül. Papjaink ismertek egy megszállott lányt, aki eljött gyónni. Meggyóntatta őt a pap, aki épp akkor tért vissza az egyetemről, Rómából. Amikor kimondta a feloldozás szavait, ez a személy, vagyis általa a sátán, olyan erősen megütötte a papot, hogy ő egy pillanatra elesett. Ezután a lány hívott egy másik papot. Ő megijedt és felhívott engem: »Leonid atya, gyere gyorsan, egy különös helyzetbe kerültünk...«

A beszélgetés után a lány eljött hozzám. Amikor elkezdtem az ördögűzés szertartását, mindjárt felállítottam a diagnózist. Megértettem, hogy megszállott és a sátán erősen működik általa. Megkértem minden plébániánkhoz tartozó imádságos hívőt, hogy imádkozzanak az ördögűzés szertartásának ideje alatt e személy felett. Amikor a szokásos ördögűző imádságot olvastam, a sátán kinevetett. Angol nyelven beszélt. Megalázott és kigúnyolt. Akkor elkezdtem a Szűzanya imáját. Kimerült voltam és ideges lettem. Úgy éreztem, be kell fejeznem az imát, de ő nem megy el. Ott volt az öngyilkosság lelke is. Akkor teljes szívemből elkezdtem hívni a Szűzanyát úgy, ahogyan a kisgyermek hívja az édesanyját. Ekkor történt az első sikoltozás: »Nem bírom tovább, mert itt a Szűzanya, el kell mennem.« S elment!

Ez csak egy eset, de nagyon sok hasonló történt velem. Öt év óta, amióta rám bízták az ördögűzés szolgálatát, nagy kísértéseim vannak. A kísértés korábban is jelen volt az életemben, és ma már tudom, hogy továbbra is így lesz, de az Istenszülő a szívében őriz engem. Már nem tudok Medjugorje és Jeruzsálem nélkül élni. Minden évben el kell mennem Medjugorjéba és Jeruzsálembe, mert számomra ezek a helyek a hit forrásai. Itt kapok hitet, áldást és kegyelmet."

Leonid atya a medjugorjei Mir Rádió hallgatóinak elmondta, milyen hálás Istennek azért, hogy ilyen módon is tanúságot tehet a Szűzanya kegyelméről és hozzátette: „Örömet kívánok minden hallgatónak! Azt szeretném, ha mindannyian még jobban megszeretnék a Legszentebb Istenszülőt, mert Ő a mi Édesanyánk. Ő szereti gyermekeit. Kész értünk megtenni mindent és teljesíti kéréseinket. Úgy érzem, ha nem létezne Isten Anyja, akkor mi elvesznénk. Ezért életünk minden percét éljük meg Vele. Hívást érzek arra, hogy segítsek az embereknek eljutni Medjugorjéba, hogy elvezessem ide mindazokat, akik lelkileg nagyon szenvednek."

(medjugorje.hr)

Áldott, aki az Úr nevében jön!

Egy szabadulás története

Én egy boldog családanya vagyok, aki ezúton szeretnék tanúságot tenni megszabadulásom történetéről

Ma sokan nem hisznek a gonoszlélek létezésében, ezért fel sem fogják, milyen káros hatással lehet sokak életére, hogy a médián keresztül nyíltan, hivalkodóan, akár élő adásban, újságokban, reklámokban, a könyvpiacon jósok, szellemidézők, mágusok egyoldalúan befolyásolhatják a gyanútlan embereket. Nem kötelező az iskolákban a hitoktatás, az evangéliumi ismeretek nem jutnak el mindenkihez, ezért a hathatós védelem felismerésének lehetősége sokak számára nem könnyű. Az Úr Jézus kapta a hatalmat égen és a földön, Ő a **Szabadító**. A keresztények apostoli küldetésének beteljesítésére ma égető szükség van. **Áldott, aki jön az Úr nevében**, aki az Evangélium örömhírét elviszi embertársaihoz. Tanúságom Isten dicséretére és dicsőségére hálával szól, amiért az Evangélium fényével és áldott segítőkkel megmentett engem.

Visszaemlékezve gyermekkoromra, már igen korán fellelhető a gonoszlélek rendkívüli hatása az életemben, melyet csak utólag, Krisztus világosságával tudok felismerni. Családom nem volt hívő, templomba nem jártunk, Istenről nem esett szó, még egy Szentírás sem volt otthon.

Megkereszteltek – ahogy szokásban volt –, de nem jártam hittanra. Úgy nőttem fel, hogy nem volt hitismeretem. Lelkileg finom érzékenységgel áldott meg Isten és kerestem az élet értelmét, a létezésem célját. Számos lelki könyvvel megajándékoztak, elsősorban buddhista, ezoterikus témában. Jellemző az egész, mindenkori környezetemre, hogy Szentírást senkitől sem kaptam ajándékba. Fiatalon, kíváncsiságból egy ismerős vitt először jósnőhöz, majd meglepődtem, hogy sok minden megtörtént abból, amit mondott. Ezért később többször jósokhoz jártam nehéz élethelyzeteimben, teljesen kiszolgáltatva magamat, mintha determinálva lennék. Mindezek a mágus-jós tapasztalatok és a hamis tanítások nagy szellemi eltévelyedésbe, egyre mélyülő lelki sötétségbe vezettek, ahol a gonoszlélek egyre durvábban és egyre könnyebben irányíthatta az eseményeket az életemben. Magam tudatosan sosem törekedtem rosszra, mindenkinek mindent megbocsátottam, mindent elfogadtam, mindenkit megértettem, mégis egyik bűnből sodródtam a másikba kiszolgáltatva magamat szeretetéhségemnek és elfogadva jóslatot, predestinációt, karmát és hogy ilyen a világ, mert nem voltak tiszta krisztusi erkölcsi értékeim. Sajnos nem hittem, hogy létezik bármi, vagy bárki, ami szándékosan rosszat akar az embernek. A szellemi hatalmasságokról sejtésem sem volt és az ördögöt csak gyerekkori rémmeséken hallottam említeni. (Egyedül nagymamám tért meg a családból már idősebb korában. Sokat imádkozott értem. A Szűzanyának ajánlotta magát és az összes imáját. Próbált tanítgatni nekem néhány imádságot, elvitt a templomba, de a lényeget nem tudta megláttatni velem. Úgy gondolom, hogy megszabadulásomban az Ő áldozatának nagy jelentősége volt.)

Egyszer találkoztam egy fiatalemberrel, aki a gonoszlélek erős befolyása alatt volt. Nagyon furcsa dolgokat mondott, amik évekkel később mind megtörténtek, de amiknek akkor még nem tulajdonítottam jelentőséget. Furcsaságai miatt egy pszichiáter is megvizsgálta, azonban személyiségzavaron kívül nem állapított meg mást. Sok zavaros beszéde csak évekkel később nyerte el értelmét, amikor felismertem, hogy a gonoszlélek beszélt általa hozzám jóslatok, fenyegetések formájában. Többek között azt is mondta, hogy jobban tenném, ha félnék tőle, mert nem is tudom mekkora úr ő, majd meglátom, hogy bemegy még az álmaimba is, nem tudok majd védekezni ellene. Utólag kiderült, hogy az ördögöt is megidézték néhányan abból a társaságból, amiben ez az ember is részt vett, de akkor még nem hittem az ördög létezésében.

Nem sokkal később láttam egy videofilmet Nostradamus életéről. Ezen a videószalagon volt egy kommersz film, majd utána úgy tűnt, mintha egy másik filmet is látnék, ami egy nő életéről szólt. Édesanyámnak elbeszéltem, hogy milyen érdekes filmet láttam és kiderült, hogy már ő is olvasott erről egy könyvet és ismeri a történetet. Csak később derült ki, hogy ez a második film nem létezik. A gonoszlélek nagyon rafináltan befolyásolta az érzékszerveimet. Olyan tökéletesen illeszkedett a környezetbe ez a különös esemény, hogy nem is vettük észre.

Évekig nem történt semmi, a fentieket már el is felejtettem, amikor elkezdődött a gyötrésem és zaklatásom.

A gonoszlélek által befolyásolt emberek közreműködésével magánéleti válsághelyzetek követték egymást, amikkel párhuzamosan rémálmaim is kezdődtek. Éreztem, hogy valami természetfeletti történik velem. Egyszer kezembe került egy szellemvilágról szóló könyv és ennek nyomán ismertem fel, hogy létezik egy olyan szellemi valóság, amiről eddig nem vettem tudomást. A könyv az okkultizmus, reiki, szellemidézés és reinkarnáció tanításain alapult. Még egy reiki-mestert is felkerestem és bővebbet akartam megtudni, mert eleinte azt hittem van benne igazság, de csak a reinkarnáció irányába vezetett mind jobban félre.

Közben magánéleti kudarcaim miatt egyre depresszióssabb is lettem. Úgy éreztem, valami nincs rendben velem, de nem tudtam rájönni, mi a baj. Láttam, hogy magamtól képtelen vagyok jobbra fordítani az életemet és eszembe jutott, hátha mégis nagymamának volt igaza. Egyik este szépen összeszedtem magam és elmondtam azt a két imát, amit még tőle tanultam (a Miatyánkot és az Üdvözlégyet), majd kértem Istent, hogy adjon nekem egy bölcs embert, aki segít rendbe hozni az életemet és megmutatja a helyes utat, valamint adjon egy férjet, aki szeret és akit én is szerethetek. Ezt a kérést nagyon komolyan gondoltam és bíztam abban, hogy az a bizonyos Isten, akinek a létezését valahogy mégis hittem, ezt az imámat meg fogja hallgatni, mert teljes szívemmel vágytam arra, hogy meghallgasson és segítsen, hogy megtaláljam az utamat.

Később egy **protestáns országba** mentem dolgozni, de az utolsó kapcsolati veszteség miatt lelkileg nagyon össze voltam törve. Állandóan azon járt az eszem, hogy miért történik velem ez a sok szerencsétlenség? Úgy éreztem, elviselhetetlen az egész életem és már nem akartam többé élni. Egy ilyen lelki vívódás alkalmával hirtelen rádöbbentem, hogy mindezek az események nem véletlenül történhettek velem.

Egyszer csak hirtelen eszembe jutott az a bizonyos nem létező videofilm. Kimondhatatlanul megijedtem, amikor ráeszméltem, hogy a filmen szereplő nő élete addig a pillanatig pontosan megegyezik az én életem elmúlt éveinek eseményeivel. Hogy meggyőződjek arról, jól emlékszem-e, felhívtam édesanyámat és megkérdeztem emlékszik-e még arra a történetre. Ő emlékezett az általa olvasott könyvre és bizonyos meghatározó részletekre, de az egészet már nem tudta felidézni. A gonoszlélek csapdájában voltam és minden pillanatnyi körülmény beleillett egy lehetséges folytatásba, amit a film, mint egy jóslat tárt elém.

A gonosz lélek rá akart venni, hogy Szűz Mária reinkarnációjának képzeljem magam és így küldetésemnek érezzem, hogy bizonyos dolgokat meg kell tennem a világ megmentéséért. A kísértés tartalmilag is nagyon félelmetes volt. Akkor még hittem a reinkarnációban, de a Szűzanyáról keveset tudtam. Szerettem volna több információt gyűjteni és ezért a Szentírást el akartam olvasni. Egy jó szándékú ember szerencsére tudott egy Bibliát adni – ott külföldön – a saját anyanyelvemen. Kerestem benne a Szűzanyáról szóló részeket, de ehhez el kellett olvasnom az egész Újszövetséget, ami kifejezetten keveset ír a Szűzanyáról. Így tehát nem találtam, amit kerestem, de megtaláltam olvasás közben a szöveg értelmét és ez elbizonytalanított. Újra és újra elolvastam, közben a gonoszlélek zaklatott. Öngyilkosságra kísértett, természetfeletti tapasztalásokkal riogatott és presszionált, hogy higgyem csak el, hogy az az én utam (néha előre tudtam, mi fog történni a következő percekben, ami meg is történt; elolvastam olyan oldalt egy könyvből, amit üzenetként magamra is vonatkoztathattam, de amit később nem találtam meg benne; átmenetileg megváltoztak bizonyos emlékeim, amik később visszatértek...). Mindezek miatt nagyon szenvedtem, szorongtam, úgy éreztem, nálam sokkal hatalmasabb erő irányít, és nem tudok kimenekülni a helyzetemből.

Eleinte elképesztően rettegtem, hogy mi fog történni velem. Ahogyan múlt az idő és nem történt fizikailag bántalmazásom, úgy fokozatosan megszűnt a közvetlen életveszély érzésem és jobban oda tudtam figyelni a magyarázatok keresésére. A Szentírásból – hála az Úr szavainak – fel tudtam ismerni a szellemi hatalmasságokat és lassan felfogtam, hogy a gonoszlélek egy élő, létező valóság. Döntenem kellett minden korábbi élettapasztalatommal, hogy a Szentírásban az igazságot találtam-e meg, vagy menjek-e tovább a kísértés szerint. A Szentírás számtalan elolvasása közben a szívem egyre érezte, hogy ott van az igazság. Ezzel párhuzamosan életemet össze kellett hasonlítani az evangéliumi igazságokkal, így ítéletet kellett alkotnom önmagamról. Hónapokig sírtam saját bűneim miatt. Úgy szerettem volna egy más életet, újra születni, elölről kezdeni, tisztán élni ... Ekkor félni kezdtem azért, hogy ezt a rengeteg bűnt Isten meg tudja-e bocsátani nekem. Már mentem volna hozzá, de féltem, hogy elfogad-e.

A legmélyebben Szent János evangéliuma érintett meg és ebben találtam egy mondatot: Jn 5,24: *„Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hallja szavamat és hisz annak,*

aki küldött, az örökké él, nem esik ítélet alá, hanem már át is ment a halálból az életre." Ebbe az egyetlen mondatba erősen kapaszkodtam és ekkor átbillent bennem minden az Élő Isten oldalára. Ettől a perctől kezdve éreztem, hogy megmenekülök. Rövidesen olyannyira megkönnyebbültem, hogy úgy éreztem, kész vagyok bármire, hogy újrakezdjem az életemet. Nem kötött semmi, bármit elfogadtam volna, hogy Isten tervei szerint menjek tovább. El is határoztam, hogy már abban az országban kapcsolatot keresek az egyházzal.

A legközelebbi katolikus templom csak fáradtságosan volt megközelíthető. Nagy bátorságot kellett merítenem, de végül felkerestem ezt a templomot. Sajnos be volt zárva. Nagy csalódás volt, hogy nem tudtam egy pappal beszélni és ez nagyon fájt nekem. Lelkemben Istennek panaszkodtam. Igazságtalannak éreztem, amikor később kinn az utcán, a villamoson, a megállókban számtalan esetben jöttek oda hozzám és szólítottak meg különféle egyházi felekezetek képviselői (Jehova tanúi, baptisták, mormonok) és hívtak összejöveteleikre, hogy egyetlen katolikussal sem találkoztam. Panaszoltam Istennek, hogy miért nem apostolkodnak katolikusok ugyanilyen közelségben az emberek között.

Hazatérésem után ismét kerestem az egyházzal a kapcsolatot. Volt egy gyermekkori ismerősöm, aki református lelkész lett. Őt kerestem meg elsőként. Sajnos nem úgy sikerült a találkozás, ahogyan elképzeltem. Kiderült, hogy a saját életén sem tud segíteni. Így újabb csalódás ért. Hónapokig nem volt újabb késztetésem keresni valakit, de erősen vágytam arra, hogy megváltozzam az Evangélium szerint. Nagyon magányos voltam. Amikor közeli környezetemben megkíséreltem beszélni a velem történtekről, még családom sem hitt nekem. Néhányan vallási őrültnek tartottak, ami nagyon fájt és inkább nem meséltem többet az élményeimről. Esténként a Szentírás olvasásával töltöttem az időt és azt hittem, a Szentírás önmagában elég, hogy megváltozzam. Úgy gondoltam, hogy a környezetemnek látnia kell az átalakulásomat és kereszténnyé válásomat is, ha már a korábbi, romlott énemet olyan jól látták. Hittem, reméltem, hogy Isten segíteni fog, miközben kértem Őt, hogy már ne várakoztasson soká.

Egyik napon végre közel kerültem egy katolikus hívőhöz, így el tudtam mondani, hogy rémálmaim vannak és segítséget keresek. Ő azonnal tudta, mit kell tenni. Néhány nappal később megjelent egy könyvvel (G. Amorth: Egy ördögűző tapasztalatai) és közvetített egy idős apáca felé, akit javasolt, hogy keressek fel a problémámmal. Nem is volt még időm elolvasni ezt a könyvet, máris egy újabb szituáció kerekedett. A gonosz most elbizonytalanított a viszonylagos nyugalommal. Újabb bizonyítékokat kerestem és eszembe jutott felkeresni azt a fiatalembert, aki évekkel azelőtt előre megmondott mindent. Ennél a találkozásnál már kompenzáltabb volt és emlékezett sok mindenre. Kiderült, hogy annak idején egy olyan fiúval barátkozott, aki természetfeletti dolgokat cselekedett. Ő úgy élte meg azt az időszakot, hogy gyakran olyan dolgokat mondott és tett, amiket egyáltalán nem is akart, mintha valami belülről késztette volna erre. Végül erős öngyilkossági kísértései voltak és kezelni kellett. Sajnos az is kiderült, hogy nem a Szentírásban látta helyzetének, életének meggyógyítását és én sem tudtam ebbe az irányba mozdítani.

Végre elolvastam Amorth atya könyvét. Akkor fogtam fel, hogy közvetlenül a gonosz áll az ezotéria, jóslás, szellemidézés mögött és milyen komoly bajba kerülhet az, aki gyanútlanul részt vesz ilyeneken. Amorth atya könyvének köszönhetően teljesen átláthattam helyzetemet. Felocsúdva addigi álomszerű, kiszolgáltatott állapotomból sokkal határozottabb lettem és erősen elhatároztam, hogy keményen fogok harcolni magamért, csak legyen valaki, aki segít megmutatni az utat. Isten ekkor megmutatta, hogy Ő irányítja az eseményeket és hogy ez kegyelem! Isten csak arra várt, hogy **végre határozzam el magam** a küzdelemre és látni szerette volna rajtam az akarat odaadását.

Az áldott, élő igaz Isten többszörösen meghallgatta a halál völgyéből hozzá intézett kiáltásomat, mert egy olyan nővérrel találkoztam, aki a magyar rendek '50-es évekbeli feloszlatása után került ki az emberek közé polgári állásba és rendi engedéllyel, fogadalmát megtartva, Szűz Máriának felajánlottan élt saját lakásában. Később Ő lett az én bölcs öregem, akit korábban kértem Istentől és Ő volt az az egyházi személy, aki kinn élt az emberek között, válaszul az idegen országban tett panaszomra.

A Szentírás alapján a beszélgetéseink nagy lelki mélységeket érinthettek. Ő tárta fel előttem mélyebben a hitigazságokat. Meggyőzött a szentségek vételének szükségességéről és Ő készített fel az első szentgyónásra, az első szentáldozásra és később a bérmálásra is.

Mint egy kisgyermek úgy mentem hozzá, mélyen megalázva magam, nagy elszánással a szívemben. Ő befogadó volt, sosem ítélt el és ennek köszönhetően a bizalmamba fogadtam. Volt rá ideje, hogy mindent meghallgasson, én pedig feltételek nélkül engedelmes voltam. Úgy kezeltem őt, mintha Isten általa sugallaná számomra, hogy mit kell tennem. Valahányszor beléptem hozzá, mindig úgy éreztem, hogy az Úr velünk van és az én bölcs öregem éppen azt fogja nekem mondani, amire szükségem van. És ebben sosem csalódtam. Az ő lelkében, abban amit tanított, az egész személyében

megtaláltam azt a tisztaságot, amire olyan nagyon vágytam. Úgy éreztem, egy tiszta forrásra leltem. Vágytam mindenre, amit tanított, vágytam elérni, vágytam megtisztulni, vágytam én is úgy látni, ahogyan Ő.

Szenteltvizet és rózsafüzért adott. Azóta is rendszeresen megáldom a lakást és elköteleztem magam a rózsafüzér imáinak napi gyakorlásában. Imádság közben megszoktam az Úr Jézus Szent Nevének hangos kimondását. Az utolsó rémálmom alkalmával segítség kérésként már Jézushoz próbáltam kiáltani. **Jézus Szent Nevének harmadszori kimondására** hirtelen, teljesen és végleg megszűnt az egész zaklatás!

Nagy lépés volt az első szentgyónásom, ami levette vállamról a nehéz terhet és utat nyitott az újjászületésre. (Áldott legyen lelki atyám, hogy hitt nekem és elvállalt.) Azóta is rendszeresen járulok szentgyónáshoz és igyekszem minden gyengeségemtől is szabadulni. Az első szentáldozásom után a mi kedves, gyönyörűséges Urunk csodálatos ereje fényességesen felragyogott felettem, védett és óvott, akaratom megerősödött, erkölcsi értékeiben meg tudtam állni. A gonoszlélek többé nem tudott hatással lenni sem rám, sem a környezetemre. Teljesen megszabadultam!

A **szentek életéről** sokat olvastam, tőlük tanultam. Komolyan és sok időt fordítottam a lelki élet ismereteinek elsajátítására, miközben a kegyelemben egyre jobban láttam önmagamat is. Kimondhatatlan édes és sok vigasztalás, a kegyelmek özöne vette kezdetét. Isten felemelt engem. Örömet éreztem a Szentírás olvasásában, minden szava gyógyír volt sebeimre. Béke, öröm és egy teljes átalakulás vette kezdetét. Lassan minden velem történt eseményben megláttam, hogy minden isteni szó a mi lelkünk védelmében született és ezen igazság ismerete nélkül az emberi értelem homályban reked, az élet igazi szépsége nem tud kibontakozni. Istenhez fordulásom egy teljes egzisztenciális változással járt, amit magamtól nem tudtam volna előidézni. Belső átalakulásom sodrásában megváltozott egész környezetem is – barátaim, munkám, gazdasági helyzetem –, ahogyan kibontotta magát apránként az új életem Istenben. Bérmálásomkor már volt Isten szerint való udvarlóm, akivel később szentségi házasságot kötöttem és ma teljes lelki egészségben neveljük gyermekeinket.

Sosem tapasztaltam emberektől azelőtt olyan finom gyengédséget és annyi diszkréciót, amivel az Úr engem meggyógyított. Egész hátralévő életemben az Úr dicsőségére és iránta való szeretetből akarok élni, mindent Vele tenni, Őt követni, teljes életemmel válaszolni a hatalmas kegyelemre, melyet érdemtelenül kaptam. Áldott legyen érte mindörökkön örökké!

MMK

Reggeli imádság

Örök Atya, felajánlom Neked az emberek minden szenvedését és az én szenvedésemet. Minden emberi munkát, imádságot s mindazt, ami az égész napomat betölti. Egybekapcsolom a Te szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus szenvedésével és a Szentlélek szeretetének erejével a Szeplőtelen Szűz Mária által felajánlom az Isten dicsőségére, hogy Téged az emberek szeretettel keressenek és megtaláljanak a lelkek üdvösségére. Ámen.

A Szentlélek ígérete:

E litániát a Szentlélek szándékára ajánljuk fel és kérjük segítségét magunk és családunk, vagy valamilyen más szándékra.

Minden kérés után mondjuk: *Légy magasztalva és dicsőítve!*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és a Szentlélek Istennek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

1. Szentlélek Úr Isten, jóra való sugallatod előzze meg tetteinket és kísérje azokat a Te segítséged kegyelme, hogy minden munkálkodásunk Veled kezdődjék.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
2. Szentlélek Úr Isten, szállj le fenséged trónjáról és készíts helyet a Te szolgád szívében.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
3. Szentlélek Úr Isten, akit az Atya és a Fiú megtisztel, segíts engem állandóan az Isten jelenlétében élni.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
4. Szentlélek Úr Isten, akit az Atya és a Fiú megdicsőített, taníts meg engem az Atya Isten akarata szerint élnem.
   Légy magasztalva és dicsőítve!

5. Szentlélek Úr Isten, aki az Isten Fia szívében székelsz, taníts meg engem megismerni és szeretni Téged.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
6. Szentlélek Úr Isten, aki az Atya Isten dicsőségéről gondoskodik, taníts meg engem az Isten bizalmában odaadóan élnem.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
7. Szentlélek Úr Isten, a tüzesnyelvek szimbóluma, gyújtsd szívemben a szeretet lángját.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
8. Szentlélek Úr Isten, titkos fehér galamb, taníts meg engem megérteni a Szentírást.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
9. Szentlélek Úr Isten, akinek sem arca, sem neve nincs, taníts meg engem helyesen imádkozni.
   Légy magasztalva és dicsőítve!
10. Szentlélek Úr Isten, aki próféták ajkával szólsz, taníts meg engem nyugodtan, kiegyensúlyozottan élni.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
11. Szentlélek Úr Isten, szeretet lángoló tűzhelye, taníts meg engem okosan és türelmesen élni.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
12. Szentlélek Úr Isten, minden mennyei és földi javak birtoklója, taníts meg engem szerényen és alázatosan élni.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
13. Szentlélek Úr Isten, kinek kincsei megmérhetetlenek, taníts meg engem megérteni a szenvedés értékét.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
14. Szentlélek Úr Isten, kinek kincsei megbecsülhetetlenek, taníts meg engem helyesen kihasználni a drága időt.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
15. Szentlélek Úr Isten, meg nem szűnő Szeretet, oltalmazz engem a gőgtől és a szeretetlenségtől.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
16. Szentlélek Úr Isten, taníts meg engem ellenállni a haszontalan gondolatoknak és felesleges képzelődéseknek.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
17. Szentlélek Úr Isten, sok kegyelem osztogatója, taníts meg engem mellőzni a felesleges beszédet és tevékenységet.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
18. Szentlélek Úr Isten, kinek teljességéből mindannyian merítettünk, taníts meg engem hallgatni és kellő időben szólni.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
19. Szentlélek Úr Isten, örök Szeretet, taníts meg engem jó példát mutatni másoknak.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
20. Szentlélek Úr Isten, adj kitartást a jóban!
    Légy magasztalva és dicsőítve!
21. Szentlélek Úr Isten, édes tanító, taníts meg engem helyesen cselekedni az emberekkel.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
22. Szentlélek Úr Isten, kedves barátja a lelkeknek, taníts meg engem, hogy ne ítélkezzem senki felett, s a sérelmeket ne emlegessem.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
23. Szentlélek Úr Isten, fény vagy, mely a lelkeket boldoggá teszi, taníts meg engem látni mások szükségleteit, s a jó cselekedeteket nem hanyagolni el.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
24. Szentlélek Úr Isten, elhunytak Atyja, add megismernem saját hibáimat.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
25. Szentlélek Úr Isten, aki csodákat művelsz a lelkekben, vezess engem éberséggel a tökéletességre.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
26. Szentlélek Úr Isten, aki ismeri a világegyetem jövőjét, segíts engem megszabadulni a Sátán és a test rabszolgaságából.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
27. Szentlélek Úr Isten, aki előtt semmi titok nem létezik, segíts nekem elmenekülni a Sátán ármányai elől.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
28. Szentlélek Úr Isten, aki ismeri az én jövőmet, a Te gondoskodásodba helyezem magamat és családomat, testvéreimet, barátaimat és jótevőimet s minden embert az egész világon.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
29. Szentlélek Úr Isten, taníts meg engem az Isten dicséretére és dicsőségére élni, az emberiség üdvösségére, Szűz Mária örömére, hogy mint gyümölcstermő hasznos szolga, jó halállal haljak meg.
    Légy magasztalva és dicsőítve!
30. Szentlélek Úr Isten, légy lelkem leglelke, siess kegyelmeddel a segítségemre. Segíts, hogy mindenben Rád hagyatkozzam, nevedben dolgozzam, Veled imádkozzam.
    Ámen.

Aki segíteni akar családjának, felebarátjának, ismerősének rossz szokásaik elhagyásában, fél évig minden nap imádkozza el ezt a litániát.

Az ateizmus alkonya!

II/2. rész

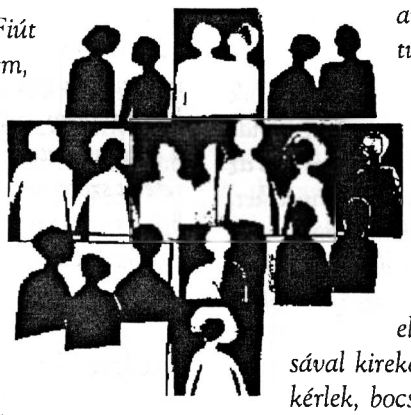
Lehetséges a szabadulás

Ez az írás nem szeretne senkit sem vádolni eddigi életútja miatt – sem a házasságtörőket, sem a csalókat; sem a különböző vallások híveit, sem az ateizmus propagálóit.

Sokkal inkább az a célunk, hogy felhívjuk a figyelmet a kárhozatba vezető utakra, és minden olvasónak odakiáltsuk: Minden bűnös számára még ebben az életben lehetséges a **megtérés** az egyetlen élő Istenhez!

János evangéliumának 3,17-18 versei röviden összefoglalják azt a messzemenő következtetést, amelyet e kijelentésből levonhatunk:

„Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa. Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében."

Mivel Isten az ember értelme elé tárta, szívébe oltotta az örökkévalóság tudatát (Préd 3,11), földi életünk dolgaiban nem találhatunk igazi kiteljesedést. **Mi az örökkévalóság számára teremtett lények vagyunk**, ezért létezésünk sohasem szűnik meg.

A halál falán túl csak két tartózkodási hely van – a menny és a pokol. Az előbbi kimondhatatlanul gyönyörű, a másik elképzelhetetlenül rémes és borzalmas. Istennek az a kívánsága a Biblia egyértelmű kijelentése szerint, hogy vele legyünk a **mennyben**.

Ehhez szükségünk van az Úr Jézusra. Ő nyitja meg a mennyország kapuját, mivel váltsághalála árán megszabadított minket bűneinktől és azok büntetésétől; és új élettel, jövővel ajándékozott meg minket – kegyelemből.

Ha szeretnél bűneid terhétől megszabadulni és örök üdvösségre, azaz örök életre jutni, akkor le kell térned a régi, Jézus nélküli utadról, és Őt, mint életed Urát, szívedbe kell, hogy fogadd.

Ezt az életfordulatot egy őszinte imával magadévá teheted, amelyet így is megfogalmazhatsz:

„Úr Jézus Krisztus! Ismerem a nevedet, de idáig úgy éltem, mintha egyáltalán nem léteznél. Felismertem, hogy ki vagy, ezért most Hozzád fohászkodom. Tudom, hogy van menny, és van pokol. Ments meg engem a pokoltól, ahová bűneim és hitetlenségem miatt jutnék. Az a kérésem, hogy mindörökké Veled lehessek a mennyben, a Te világosságodban. Tisztában vagyok azzal, hogy csak általad juthatok a mennybe. Mivel szeretsz engem, értem is meghaltál a Golgota keresztjén, köszönöm, hogy akkor és ott vétkeimet magadra vetted, és bűnadósságomat helyettem kifizetted. Ezért szívből köszönetet mondok neked! Te látod minden bűnömet – gyermekkoromtól fogva. Ismered életem minden egyes vétkét – azokat, amelyekről tudok, de azokat is, amelyeket régen elfelejtettem. Mindent tudsz rólam, hiszen pontosan ismersz. Ismered szívem minden rezdülését, legyen az öröm vagy bánat, boldogság vagy csüggedtség. Életem előtted nyitott könyv. Tudom, hogy úgy, ahogy most vagyok, és ahogy eddig éltem, nem állhatok meg sem a Te színed előtt, sem az élő Isten előtt; és a felkínált kegyelmed elutasításával kirekeszteném magam a mennyből. Ezért kérlek, bocsásd meg minden vétkemet! Bűneim miatt bánkódom, azokat fájlalom.

Úr Jézus, most kérlek, szabadíts meg mindentől, ami helytelen előtted, és ajándékozz meg a Belőled való új élettel, amelyre áldásodat adhatod. Nyisd meg értelmemet, hogy megértsem szavadat, a Te Igédet, a Bibliát. Segíts, hogy felismerjem, mit akarsz általa nekem mondani, és hogy új erőt és életörömet találjak benne. Mostantól fogva légy életem Ura, akihez tartozom, és akinek engedelmeskedni akarok. Adj hozzá készséges szívet. Kérlek, mutasd meg nekem az utat, amelyen most járnom kell.

Köszönöm, hogy meghallgattál. Hiszek ígéretednek, hogy miután Hozzád fordultam, tulajdonoddá tettél, s így Veled lehetek mindörökre. Örülök e nagy nyereségnek, s köszönöm, hogy most már minden helyzetben velem vagy. Kérlek, segíts olyanokra találnom, akik hisznek Benned, mint személyes Megváltójukban, és vezess olyan bibliahű közösségbe, ahol Te vagy a középpont, s ahol rendszeresen hallhatom a Te üzenetedet hozzám. Ámen."

Werner Gitt professzor után

IGAZ ÉLET ISTENBEN

Vassula ismét Magyarországon

Október 30-án és 31-én hazánkba látogat Vassula Ryden, aki 1985 óta kap égi üzeneteket. Az „Igaz Élet Istenben" üzenet kötetei *„olyan isteni párbeszédet tartalmaznak, amelyet a Szentháromság, a Boldogságos Szűz és az angyalok folytatnak Vassulán keresztül az emberiséggel"* – írja Felix Toppo, S.J., DD Jamshedpur püspöke Indiában a 2005. november 24-én kelt Nihil obstat engedélyt kommentáló levelében.

Majd így folytatja: *„Nem találtam bennük semmi kifogásolhatót, és semmi olyat, ami hit és erkölcs tekintetében ellentétben állna az Egyház hiteles tanító tekintélyével. Ezen könyvek olvasása és a bennük foglaltak átelmélkedése mindenki számára lelki haszonnal jár. Ajánlom e könyveket minden kereszténynek."*

Jézus Krisztus a következőket mondja Vassulának arról, hogy miért van szükség üzenetekre: *„Megmondtam nektek, hogy a Szószóló, a Szentlélek, akit az Atya az Én nevemben fog elküldeni, mindenre megtanít benneteket, és emlékeztet mindarra, amit Én már elmondtam nektek. Nem adok nektek semmilyen új tanítást, csak emlékeztetlek az Igazságra, és visszavezetem a teljes Igazsághoz azokat, akik szétszéledtek. Én, az Úr, figyelmeztetésekkel foglak ébren tartani benneteket, és Szentlelkem, a Szószóló, mindig úgy lesz közöttetek, mint aki az én Szavamra emlékeztet benneteket. Ne lepődjetek meg tehát, ha Szentlelkem szól hozzátok! Kegyelmem adja ezt, hogy megtérítsen és emlékeztessen benneteket az Én útjaimra."* (1988. december 20.)

Isten az Ő végtelen szeretetére emlékezteti a világot, bűnbánatra, kiengesztelődésre, békére és egységre hív mindnyájunkat: *„elmegyek és meglátogatom tékozló fiaimat és visszahívom őket magamhoz, emlékeztetem az isteni jóság óceánjára és figyelmeztetem őket, hogy helyezzék belém bizalmukat. Nagy gyengédséggel fogom őket tanítani, hogy tegyék a jót és többé ne adják át magukat a bűnnek."* (2003. február 3.)

Az IÉI üzenetek rendkívül gazdag és mély mondanivalóját nehéz röviden összefoglalni, számos kiváló teológus szentelt már ennek több kötetet. Jézus kérésére Vassula sokat utazik. Több mint 70 országban 900-nál is több előadást tartott már. A kétévenként megrendezett nemzetközi zarándoklatokon 50-60 ország különböző felekezeteinek papjai, püspökei és hívei tanúsítják a Jézus óhajtotta egység felemelő erejét.

Az IÉI üzeneteket világszerte sok megtérés hitelesíti. Nemcsak hitükben meggyengült keresztények újulnak meg, hanem ateisták, zsidók, muszlimok és hinduk is Jézus elkötelezett követőivé válnak. A www.tlig.org/hu honlapon minderről részletesen olvashat az érdeklődő.

Az alábbiakban néhány hazai tanúságtételből idézünk:

„Amikor elolvastam az Igaz Élet Istenben üzenetet, megérintette a szívemet és éreztem a szívemben, hogy Jézus szólt személyesen hozzám abban az Üzenetben, amit olvastam. Megéreztem azt, hogy nyomorúságos állapotban van a lelkem. Megéreztem és megértettem azt is, hogy helyzetem és életem értelmetlen, kilátástalan és reményvesztett Jézus nélkül, mert Jézus az, aki meg tudja adni nekem az igazi, el nem múló boldogságot és örömet. (...) Az Igaz Élet Istenben üzenetek megváltoztattak engem, mert felismertem az Igaz Élet Istenben üzenetek olvasása következtében azt, hogy mi a célja az életemnek. Mindennap Jézusnak örömet és szeretetet szeretnék adni és lakóhelyet készíteni Neki a lelkemben és szívemben, ahol Jézus megpihenhet." (D. Rita tanúságtételéből)

* * *

„Az Igaz Élet Istenben üzenetek olvasásakor úgy éreztem, mintha a második Pünkösd érkezett volna el hozzám. Talán túl kenetteljesen, vagy patetikusan hangozhat, de ezt így éltem meg. A reformátusságom, maga a református Istentisztelet, a maga egyszerű, letisztult liturgiájában, elém tárta a Szentháromság Örök Igaz Istent, és az Ő művét. Az IÉI üzenetekben a Szentháromság, Szűz Mária, Szent Mihály arkangyal szólít meg mindannyiunkat. Gyakorlatilag hitehagyott világunkra Isten az egész Mennyországot mozgósítja. A Szentlélek kiáradása olyan erős a mi időnkben, hitem szerint, hogy mindenkit megérint, aki hagyja, hogy megérintse. (Akinek van füle a hallásra)." (P. Éva tanúságtételéből)

* * *

Vassula Ryden 2010. október 30-án 16 órakor Budapesten a Pestszentimrei Sportkastélyban (XVIII. ker., Kisfaludy u. 33/c), **október 31-én 16 órakor Szegeden az IH Rendezvényközpontban** (Felső-Tisza part 2.) **tart előadást.** Mindkét helyszínen 14.30-tól külön találkozót tart Vassula a papok számára.

Szeretettel várnak minden érdeklődőt a szervezők.

Rozslay Zsuzsanna

Az imaközösség... egy kaland

II/2. rész

„A szél fúj, ahol akar. Hallod zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy: ez áll mindarra, aki Lélekből született."
(Jn 3,8)

A testvérek közötti és közösségi kaland

De az emberek nem élhetnek meg egy ilyen belső kalandot a közösségben anélkül, hogy meg ne változnának egymás közötti kapcsolataik. Ennek a dinamizmusnak, amellyel kinyílnak (egymásnak is) ráhagyatkozva imádságaikban a Lélekre, ennek a teljes lényüket érintő megtérésnek lassacskán mindent meg kell mozgatnia: a „pangástól" vagy az „elmeszesedéstől" tartva nem vethetünk véget a Lélek átformáló tevékenységének azzal, hogy idáig még rendben van, de tovább már nem! A testvérek közötti kapcsolatok szövetét szintén Ő szövi, és erre oda kell figyelnünk.

A Lélek törekvése, hogy testté formáljon minket, egy **testvéri közösséggé**. Így építi föl Egyházát felszítva a testvéri szeretet tüzét, melyből megformálódhat az a bizonyos szövet, hogy tanúsítsa a világnak a köztük lévő Isten jelenlétét: *„Nézzétek, mennyire szeretik egymást!"*

A Léleknek való engedelmeskedés így elvezet bennünket egymás kölcsönös fölvállalásához: *„Hordozzátok egymás terhét!"* (Gal 6,2) Kezdve az egymásért való imádságon egész addig, hogy meghívod magadhoz, vagy meglátogatod őt és így osztod meg vele idődet, és ha szükséges, javaidat is.

Ez az egymás-fölvállalása megszámlálhatatlan formát ölthet, melyet kinek-kinek kell kitalálnia attól függően, hogy mikor és kikről van szó, és hogy a szeretet Lelke mit diktál szíve mélyén. A testvéri és vagyonközösségek alapítása a Lélek késztetésének engedelmeskedik, hogy közeledjünk egymáshoz, hogy segítsük egymást konkrét módon az élet minden ügyében.

Ez a testvéri szeretet egyértelműen a legfontosabb aspektusa a közösségi életnek. Itt is „várnak ránk": *„Gyermekeim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan"* (1Jn 3,18).

Tulajdonképpen ez a legvégső kritériuma annak, hogy közösségünk a Lélek szerint él-e: *„Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, az egymás iránt való szeretetetekről"* (Jn 13,35). Állandóan ügyelnünk kell a közösségben lévő **testvéri szeretet** minőségére!

Az az igazság, hogy van azért egy küszöb, amiben gyakran megbotlunk, merthogy a világ szelleme továbbra is bennünk él, jól beleágyazódva magatartásunkba. Gesztusaink és szavaink karizmatikussá váltak a szó szociológiai értelmében, de a szívünk még telve van a világ értékeivel, és a kapcsolatainkat még mindig világi értékítéletünk határozza meg, és nem Krisztus „hitünk modellje és alkotója", és nem az evangélium előírásai.

Lustaságból és a kockázattól félve kölcsönösen megőrzünk egy kényelmes és teljesen emberi óvatosságot, mely határt szab a Lélek működésének. A szeretet Lelke ösztönzi, „háborgatja", kimozdítja kiválasztottjait, és ha imaközösségünk megfeneklik, toporog, ellustul, vagy elszunnyad, ha maguk a karizmák kialszanak, ez általában azért van, mert süketek és mozdulatlanok vagyunk a Lélek hívására egy testvériesebb közösségre óvatosságból. Mert az áram már nem áramlik közöttünk, a növényi nedv nem kering többé a szőlőtőben, az ítélkezések, pletykálkodások, és a testvéri élet más parazitái miatt.

De egy kollektív megbocsátás és **kiengesztelődés** visszaadhatja a csoportnak a lélek lendületét. Bár igazából a megbocsátásnak szüntelenül jelen kell lennie a közösség életében: ahogyan ez a feltétele egy pár egészséges együttélésének is, ugyanúgy közösségünk egészséges életét is ez biztosítja. Ugye, hogy Jézus is elsősorban ezt a követelményt támasztja a testvéri élettel szemben? *„Előbb békélj meg Atyád fiával"* (Mt 5,24).

A megújulásban gyakran öleljük meg egymást: ez elengedhetetlen a testvérek között, mert annak a jele, hogy „újjászülettünk". De ezek az ölelések valóban szívből jövők-e és nem kell-e nagyon kötelezni magunkat a megbocsátásra? Persze, nagyon jól tudom, hogy túlkomplikált lenne mindig megbeszélni a problémákat minden egyes testvérrel, mielőtt átölelnénk, és hogy a testvéri csók végül is jelentheti, hogy összességében, az elkerülhetetlen összezördülések ellenére is, azért kijövünk egymással... és mintegy globális feloldozás féleképpen, az összejövetel-végi eufóriában mindenki nagylelkűen kiegyezik a másikkal: és ez teljesen magától értetődik!

De az igazi testvéri szeretet nem magától értetődő: ez egy folyamatos küzdelem a rutin, a szokás, az előítéletek, a megszokások ellen és folytonos helyreigazítást követel a kiengesztelődés cselekedetei által, úgy, ahogy azt az alkotó szeretet sugallja.

Azután helyénvaló lenne, hogy egy szép napon a Lélek kiáradását kérjük az imacsoportra együtt. Egy új pünkösdöt, esdekelve, hogy a Lélek alakítsa át csoportunkat testvéri közösséggé, elfogadva ehhez bármilyen feltételt.

Bárcsak tudnánk, hogy mit kérünk a Lélektől énekeinkben! *„Jöjj, tüzes lélek, ragadj minket magaddal!"* Ez az egyedülálló láng, mely tüzet képes lobbantani – ilyen össze nem illő anyagokban – és micsoda áron! De micsoda hő- és fénysugarakért!

A tanúságtétel kalandja

Ha a csoport tagjai elfogadták a testvéri szeretet kalandját és az egész csoport a Szentlélek tüzében izzik, elkezd vonzani, ragyogni és nemsokára a benne lakó Lélek tanúságtételre fogja hívni. Új kaland vár rá: *„Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk"* (ApCsel 4,20) – mondta Péter Pünkösd másnapján. Ez az erő, mely arra késztette az apostolokat, hogy megkockáztassák az igehirdetést köztereken is, ahol már nem csak maguk között voltak, ahol már nincs jelen az utolsó vacsora meghittsége, ez az erő fogja késztetni a mi csoportjainkat is, hogy áttörjék a zárt ajtókat és hirdessék a Jóhírt, az üdvösséget Jézus Krisztusban.

Akár az utcán is evangelizálhatunk, mint az Egyház első idejében – és mekkora kegyelem ez azoknak, akik erre odaszánják magukat! De lehetne – még fokozottabban – a plébánia keretein belül megmutatni, mit él át a csoport, például a liturgiában való részvételükön keresztül, vagy hogy felvállalunk valódi egyházi szolgálatokat: hittant, lelkigyakorlatokat stb...

Ez a kifelé fordulás a Lélek művének jele: ahogyan a báb széttöredezik, úgy ölt a csoport is új formát: hogy az élet szabadon kiáradhasson és felvidulhasson körülötte. Persze ez a kifelé-ragyogás a testvérekből egyénenként sugárzik: hány megújult testvér tanúsíthatja, hogy megváltozott a családi, hivatali élete, hogy elkötelezte magát a plébánia-szolgálatban, és általában egész másképp telik a szabadideje is! Úgy tűnik, hogy a Megújulás tevékenységei közül az egyik legjellemzőbb „a testben" való tanúságtétel; a Lélek működése sokkal hatásosabban nyilvánul meg közösségben, mint egy elszigetelt testvér tanúságtétele által.

Nézhetjük ilyen szemüveggel is a közösségi életet. Nem szabad – természetesen – minden dolog netovábbjaként felfogni a közösséget, és nem kötelező minden önálló karizmatikus számára. De azt el kell ismerni, hogy nagyon is logikusan beleillik a Lélek művébe, aki – mint a múltban – ma is folytatja közeledését az emberek szívéhez, és hogy a testvéri szeretet tanúsága – a világgal szemben – óriási erőt jelent.

Egy imaközösségnek nyitottnak kell maradni erre a lehetőségre, és ha egy ilyen csoportnak talán az a missziója, hogy szünet nélkül utódokat, azaz Isten Új Gyermekeit hozza a világra, akár egy méhkirálynő, akkor azzal az eshetőséggel is számolnia kell, hogy egyes tagjai kirajzanak és egymást segítve a hétköznapokban kölcsönösen támaszt nyújtanak egymásnak és imádkoznak egymásért, így együtt elvállalva egy egyházi szolgálatot. Ez egy környék közösségének, sőt talán életközösségnek is a magjává válik.

Ennek kritériuma pedig abban áll, hogy felismerjük a Lélek hívását, ahhoz hűségesek maradunk és elkötelezzük magunkat, hogy közösségben maradunk a többi testvérrel és a nagy Egyházzal.

Rendelkezésére állni a Léleknek egy laza, hajlékony imastruktúrában, amelyben spontán módon, de hűségesen megnyilvánul a szeretet Lelke, aki egybegyűjti gyermekeit, hogy tanúságot tegyenek Róla és a világ higgyen, hogy nyitottak legyenek erre a késztetésre, mely a világba küldi őket, tanúságot tenni, mely az Egyházban új testvéri közösségeket formál – íme, ezek jellemző jegyei imacsoportjainknak, és így a közösség élete igazi gyönyörű kalanddá válik.

És ha igaz, hogy imaközösségünk – a Pünkösd szelét fújó Lélek hatása alatt – már részese ennek a forró áhítatnak és türelmetlenségnek, mely Jézust is betöltötte: *„Azért jöttem, hogy e világra tüzet bocsássak; mennyire kívánom, hogy már lángokban álljon"* (Lk 12,9) – ahogyan Pált és az első keresztény közösségeket is –, éppúgy nem kevésbé igaz az is, hogy az Isten népét szolgáljuk, hogy a szívekben trónra ülhessen a király, hogy a bűnösök megtérjenek minden nehézkességük, minden halogatásuk, minden hűtlenségük dacára, és így elevenedjen meg bennük nemcsak az apostol türelmetlensége, de a mi pásztorunk, Jézus Krisztusnak végtelen türelme és irgalma is.

Pierre Castan

A Segítség Királynőjének jelenései a Kis-Kárpátok csodás völgyében

II/1. rész

Szlovákiában **Dechtice** (Dekhtitse, a régi Magyarországon **Dejte**), kis falu, amely Trnavától (Nagyszombattól) 18 km-re északra és Piestanytól (Pöstyéntől) 10 km-re délnyugati irányban fekszik. A település közelében egyik oldalon atomerőmű működik, a másik oldalon a Kis-Kárpátok festői völgyei láthatók. A falu felett, nem messze a kis templomtól, amely Szlovákia egyedülálló építészeti és történelmi emlékműve, terül el a hegyoldalon egy fiatal – Borickynek nevezett – fenyőerdő. A hegyre gyalogút vezet, amelyen a zarándokok a keresztutat végzik. A keresztút utolsó állomása után, a hegytetőn egy lenyűgöző szépségű Kereszt emelkedik, amelyet Dejte lakói 1950-ben hálából emeltek Istennek, mert a második világháborúban megvédelmezte őket. Ez a Kereszt a második világháborúban elesettek emlékét is őrzi.

Ennél a Keresztnél jelent meg először, és később több alkalommal Szűz Mária, s a gyermekeknek **Isteni Szűzként** és a **Segítség Királynőjeként** mutatkozott be. Első jelenésekor a Kereszt alatt egy kövön ülve várta őket, és azt mondta: aki idejön imádkozni és hiszi, hogy Ő valóban itt van, annak meghallgatja kéréseit. Azóta itt a Szűzanya tiszteletére egy fából készült kápolnát építettek. A Szűzanya elmondta a kiválasztott gyermekeknek azt is, hogy ez a domb hasonló Jézus keresztútjához, a falu feletti templom pedig Betlehemre hasonlít. Ha átmennek a domb másik oldalára, akkor találnak ott egy kis forrást, amelynek vizét ő megáldotta. A forrástól a falu irányában terül el Svätodusnica, a **„A Szentlélek dombja"**. Régen egy bencés kolostor állhatott itt. A domb csúcsán van egy Krisztus-szobor, üvegezett biztonsági keretben, amelyen a következő felirat olvasható: **Béke**. A hely, valamint a völgy tökéletes szépsége a Szeretet Királynőjének az egyszerűségét tükrözi, Aki éppen ezt a kis hegycsúcsot választotta jelenésének második helyszínéül.

A látnokok. A Szűzanya első alkalommal 3 gyermeket választ ki: *Martin Gavenda* (szül. 1979), *Adriana Kúdelová* (szül. 1981), *Mária Gavendová* (szül. 1980), később a jelenés további résztvevőiként meghívja *Lucia Vadiková* (szül. 1981), *Martina Kalasová* (szül. 1984), *Simona Kumpanová* (szül. 1982), *Jozef Danko* (szül. 1985) gyermekeket is. Az üzeneteket a gyermekek hallják, azonban mindig Martin jegyzi le és továbbítja.

A Szűzanya Martinnak, Máriának és Luciának 10-10 titkot ad, amelyből már kilencet megkaptak. A többi gyermek 5-5 titokban részesül. Martina előtt már mind a tíz titok ismert, így a jelenéskor ő már csak a Szent Szűz hangját hallja. A látnokok a Szűzanya által kért imaszándékra imádkoznak, de azokat az imákat is mondják, amelyekre az Istenanya külön tanította őket.

A jelenés kezdetén a gyermekek egyszerre esnek extázisba, mint Medjugorjében. Amikor a Szűzanya beszélget velük, hang nélkül mozog a szájuk, mosolyognak, intenek fejükkel. A jelenések alatt a Szűzanyával együtt imádkoznak. Az utóbbi időben hangosan imádkozzák a Miatyánkot és az Üdvözlégy Máriát. Vannak esetek, amikor csak kötetlenül beszélgetnek, s ilyenkor a Szűzanya elmondja, hogyan éljenek, valamint beszél nekik a világ jövőjéről is. A jelenés végén egymás után szűnik meg az extázis. Befejezik imáikat és Martin közben írni kezd. Amíg jegyzi a Szűzanyától hallottakat, a többiek a régebbi üzenetekből olvasnak fel a zarándokoknak. Ezután ismertetik Martin írását, amely a Szűzanyától a világ számára adott üzenetet tartalmazza. A jelenéskor a szomszéd falu plébánosa van a gyermekekkel, aki a jelenés végén a látnokokat és a többi jelenlévőt is megáldja.

A Szűzanya kérésére **imacsoportot alakítottak**. Általában **negyven hívő naponta találkozik** Martinnál, hogy közösen mondják az imákat. Később Simonához is elmennek imádkozni. Az imák alatt a Szűzanya jelenlétét érzik.

A jelenések kezdete. 1994. december 4-én a szentmise után Martin, Adriana és Marika elhatározzák, hogy átmennek a szomszédos Dobra Voda faluba a Szent Kereszt előtt imádkozni. Egyszer csak észreveszik, hogy a nap forogni kezd és közeledik feléjük. Mire felocsúdnak, a jelenség eltűnik. Lenéznek a falura és megijednek, mert minden sötét. Elindulnak haza. A Kereszt felé haladva megint látják a rendkívüli természeti jelenséget. A Rózsafüzért imádkozzák. Ez alatt Martin egy megmagyarázhatatlan merevséget, majd egész testére kiterjedő nyugalmat érzett. Arról a helyről, ahol áll, csak ködöt lát, és egy elmosódott alakot. Egyszer csak hangot hall: *„Gyermekem, gyermekeim, boldog vagyok, hogy idejöttetek, és itt imádkoztok!"* Majd a következőt hallotta: *„Ne félj, hogy a hangom hallod, Isten*

és az Én terveimhez van szükségem rád." Martin így emlékezik vissza: *„Akkor még nem tudtam, hogy ki volt az, és megtartottam a szívemben szavait. Csak a Rózsafüzér után kezdtem sejteni, hogy a Szent Szűz volt az."*

Hazaérve elmesélte a történteket a szüleinek. Édesanyja hitt neki, édesapja azonban nem.

Ezekben a napokban körmenetet tartottak a faluban, egy keresztet és a Szent Szűz fatimai szobrát vitték házról házra. Minden csütörtökön más-más házba tértek be, és ilyenkor a kereszt és a **„Zarándoknő"** szobor előtt a család imádkozott. Martin a Szűzanya szobrát először éppen az ő házukban látta meg. A család a szobor előtt együtt imádkozott. – Martinnak látomásai voltak és azok alatt egyre tisztábban látta, hogy a Szűz mind közelebb jön hozzá. – *„A Szűzzel való találkozás csodás volt, az érzés leírhatatlan. Még akkor is kételkedtem, hagy valóban Ő volt az"* – mondja vallomásában.

Mindent elmondott a nagymamájának, aki azt tanácsolta, hogy szenteltvízzel locsolja meg a jelenést. Ha a jelenés a gonosz lélek műve, akkor eltűnik, mert a szenteltvíz elriasztja. Martin úgy tett, és a ruhája teljesen vizes lett. A Szűzanya csak mosolygott.

Martin meséli: *„Ezután egy világos fénynyaláb ért el és nagy örömet, békét éreztem. Majd imádkoztunk és beszélgettünk. Örültem, hogy a Szűzanya volt és nem a Sátán."*

— FOLYTATJUK. —

Tartalomjegyzék

Katona István: „Az Úr az én menedékem" 3
P. Tomislav Vlasics: Sürgősen meg kell térnünk! 4
Nem tudok Medjugorje és Jeruzsálem nélkül élni! 6
MMK: Áldott, aki az Úr nevében jön! – Egy szabadulás története 8
Reggeli imádság 11
Werner Gitt: Az ateizmus alkonya (II.) . 13
Rozslay Zsuzsanna: Igaz élet Istenben – Vassula ismét Magyarországon .. 14
Pierre Castan: Az imaközösség... egy kaland (II.) 15
A Segítség Királynőjének jelenései a Kis-Kárpátok völgyében (I.) 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: ETO Print Kft.
Ügyvezető igazgató: Magyar Árpádné

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ Értesítjük kedves olvasóinkat, hogy **október 4-én** este 6 órakor kezdődik Közösségi Házunkban a **Szentlélek-szeminárium, október 6-án** pedig a **gyógyító szeminárium**. Mindkét szemináriumra a következő telefonszámon lehet jelentkezni: 222-53-06. A szemináriumok helye: 1146 Budapest, Thököly u. 120.

¤ **Vassula Ryden októberben hazánkba látogat. 2010. október 30-án** 16 órakor Budapesten a Pestszentimrei Sportkastélyban (XVIII. ker., Kisfaludy u. 33/c), **október 31-én 16 órakor Szegeden az IH Rendezvényközpontban** (Felső-Tisza part 2.) **tart előadást.**

¤ **Margarita nővér szeptember 11-15-ig lelkigyakorlat tart** Máriabesnyőn. Részvételi díj: 20.000.-Ft Telefon: 06-28-420-176

¤ Az **Országos Karizmatikus Találkozó szeptember 25-én** lesz **Kiskunfélegyházán** a Városi Sportcsarnokban. Előadó: Dr. Gorove László diakónus.

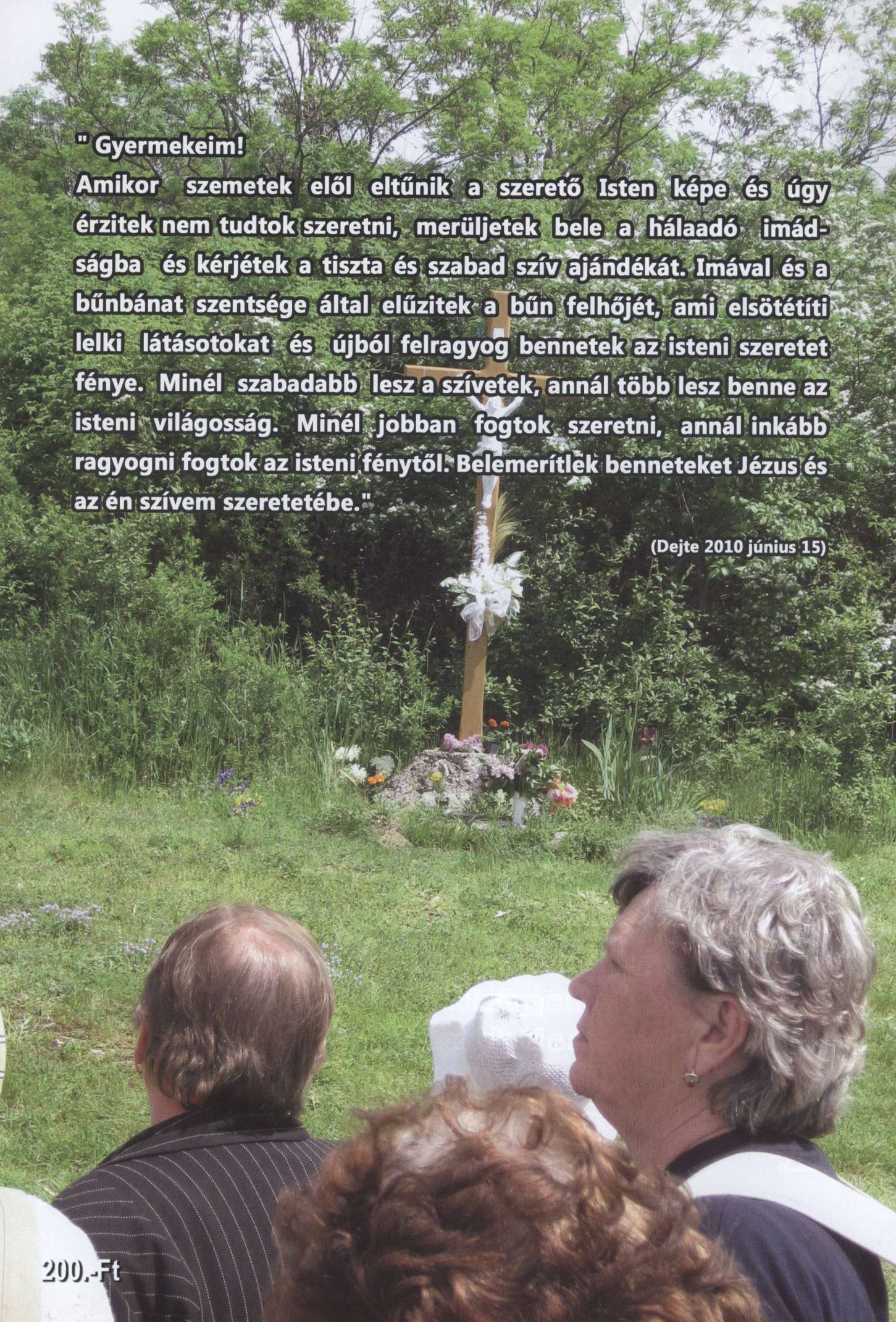
¤ Az elmúlt hónapban megjelentettük a **„Keresd Istent a szívedben"** című könyvet, amely a szemlélődésről szól. Ára: 700.-Ft

SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME:
1146 Bp. Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – http://www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – http://www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

"A Föld halad egy olyan dolog felé, amit mi nem értünk.... Isten hívja ma az emberiséget, hogy válaszoljon jó cselekedetekkel. De az emberiség nem válaszol jól. Isten nem fogja többé megengedni, hogy az ember tönkretegye a Földet. ..... A diadal és a győzelem között különbség van. A diadal azt jelenti, hogy én felismerem a királyságát és győzelmét valakinek. akinek a lábai elé borulok: az én Uramnak. Márián keresztül az egész világ felismeri, hogy Jézus, Te vagy az én Uram. Te vagy az egyetlen Istenem, csak Téged imádlak."

(Részlet Debora előadásából

" Gyermekeim!
Amikor szemetek elől eltűnik a szerető Isten képe és úgy érzitek nem tudtok szeretni, merüljetek bele a hálaadó imádságba és kérjétek a tiszta és szabad szív ajándékát. Imával és a bűnbánat szentsége által elűzitek a bűn felhőjét, ami elsötétíti lelki látásotokat és újból felragyog bennetek az isteni szeretet fénye. Minél szabadabb lesz a szívetek, annál több lesz benne az isteni világosság. Minél jobban fogtok szeretni, annál inkább ragyogni fogtok az isteni fénytől. Belemerítlek benneteket Jézus és az én szívem szeretetébe."
(Dejte 2010 június 15)
200.-Ft